

[Poul Dam:]

til det, der for mig synes at være helt indlysende, nemlig at det væsentlige ansvar for, hvorledes politiets efterretningstjeneste arbejder, må ligge her i denne sal og kunne gøres gældende mod den ansvarlige minister her i denne sal på grundlag af en virkelig viden om, hvad det foregår.

Men vi må altså tage til efterretning, at socialdemokratiet af en eller anden grund ikke vil stemme for vort forslag.

Derefter skal jeg sige et par ord om den afværgedagsorden, der nu er foreslået. Vi kan ikke stemme for den. Vi kan ikke tage nogen redegørelse til efterretning, der i den grad ikke var en redegørelse, der i den grad ikke fortalte noget om, hvad sagen i virkeligheden drejede sig om. Når det videre i den foreslåede dagsorden hedder, at man agter ved lejlighed at tage instrukserne til efterretningstjenesten op til behandling, så vil det altså sige, at man foreløbig accepterer den gældende tilstand, som er den, at i modstrid med de forskellige erklæringer, der er afgivet, foregår der i øjeblikket en registrering af borgere på grundlag af en politisk virksomhed, som ikke af en domstol er blevet erklæret for ulovlig.

Jeg må sige, at jeg er meget imponeret over, at det er lykkedes at få den radikale gruppe til at være medforslagsstiller til dette forslag, og det er den radikale gruppe vel undt at stemme for det. Vi gør det ikke.

Forespørgeren (Kjær Rasmussen): Hr. Kjeld Olesen ville ikke stemme for vores forslag, kunne jeg forstå, fordi vi siger „polit“ og ikke „minister“. Så synes jeg egentlig, hr. Kjeld Olesen selv skulle have foretaget det fornødne.

Hr. Poul Dams dagsordensforslag er bemærkelsesværdigt derved, at han nøjes med at beskæftige sig med ét af de tre punkter i vort forslag. Dette må vi tage som et udtryk for, at SF godkender politiets optræden, og at de, når det kommer til stykket, heller ikke vil udtrykke, at ministererklæringen om kartotekerne har været villledende.

Hr. Poul Dam og andre tager afstand fra vort dagsordensforslag og stiller i stedet forslag om nedsættelse af et 17 mands udvalg. Det er udtryk for den samme

naivitet, som SF-ordføreren lagde for dagen ved debatten, vi havde herinde den 22. oktober i år, altså for kun 1 måned siden, da VS-forslaget om straf for registrering var til behandling. Dengang gav hr. Poul Dam udtryk for en uforbeholden tillid til regeringen og efterretningsvæsenet ved at sige:

„Der er ingen parlamentarisk mulighed for at ændre den praksis, at registrering er ophørt.“

Det var hr. Poul Dams ord ved denne lejlighed.

Det er i og for sig den samme naivitet, som kommer til udtryk hos fru Hanne Reintoft, når hun mener, at det kun er manglende vilje, der umuliggør effektiv kontrol, og for den sags skyld er det udtryk for naivitet hos DKPs formand, når han vil nøjes med at sanere efterretningstjenesten.

Vi mener altså de sidste linjer meget alvorligt i det dagsordensforslag, vi har stillet. Vi kan ikke se, at der overhovedet gives effektive muligheder for kontrol, og det viser hele debatten her i dag da også.

Nu er det desværre sandsynligt, at man vil bruge den sædvanlige metode; det er ikke alene sandsynligt, det er klart for tinget. Man vil forhindre, at VS' dagsordensforslag kommer til afstemning her i dag, og naturligvis vil man dermed også forhindre, at øvrige dagsordensforslag kommer til afstemning. For at der nu skulle komme lidt indhold ind i den dagsorden, som hr. Poul Dam har foreslået, havde jeg egentlig til den ende lavet et ændringsforslag til hr. Poul Dams forslag. Nu ved jeg godt, at dette ikke kommer til afstemning, og man må heller ikke opfatte det, som om mit ændringsforslag er stillet, men jeg kunne godt tænke mig at læse det op og aflevere det alligevel. Det lyder: „Efter ordet „efterretningstjeneste“ indføjes: „... og til at iværksætte en offentlig undersøgelse ved uvildige personer af kabelforbindelser mellem det militære knudepunkt i Kejsergade og post- og telegrafvæsenet i Købmagergade.““

Hvis dette var blevet indført i hr. Poul Dams dagsordensforslag, så ville vi have været i stand til at stemme for det, men det ville også have været en absolut betingelse. Jeg må hellere lige give det til formanden af hensyn til historieskrivningen, som man jo siger herinde.